

Çocuk ve Yaban Hayatı Bahçesi

Jane MEADOW

Çocuk ve Yaban Hayatı Bahçesi

Jane MEADOW

Oliver yıkık bir duvarın arkasında unutulmuş bir bahçe buldu. Yabani otlar uzamış, eski bir kürek bir kulübenin yanına yaslanmıştı. Gıcırdayan kapıyı itip içeri baktı. Kırmızı çizmeleri nemli toprakta şapırdadı. Çantasında bir mala ve bir paket tohum taşıyordu. Çalılar arasında bir şey hışırdadı. Oliver gülümsedi. Bu bahçenin bir arkadaşına ihtiyacı vardı.

Ertesi sabah Oliver, yan komşusu Bayan Penny ile tanıştı. Gümüş saçları topuz yapılmıştı, yuvarlak gözlüklerinin arkasında sevecen gözleri vardı. 'Eskiden burada bahçeyle uğraşırdım,' dedi ve ona bir kâğıt paket uzattı. 'Bu çiçekler kelebekleri ve arıları getirecek.' Oliver tohumları dikkatle aldı. Bayan Penny'nin sıcak gülümsemesini sevdi. 'Burası yaban hayatı için bir yuva olacak,' dedi. Bayan Penny başını salladı. 'Küçük başla,' dedi.

Oliver bahçe eldivenlerini giyip işe koyuldu. Yabani otları söktü ve tohumları düzgün sıralar hâlinde dikti. Hava çiseleseydi bile her gün suladı. İzledi ve bekledi. Sonra bir sabah minik yeşil filizler görüldü. Oliver sevinçle bağırdı. Çantasını açıp küçük bir defter çıkardı. İlk sayfaya şöyle yazdı: 'Yaban hayatı bahçesinin birinci günü.'

Birkaç gün sonra bir kızilgerdan Oliver'ın küreğinin sapına kondu. Kuşun parlak turuncu bir göğsü ve bacağında parlak gümüş bir halka vardı. Başını yana eğip cıvıladı. 'Merhaba, Pip,' dedi Oliver, bu adı neden seçtiğini bilmeden. Kızilgerdan hiç korkmadan daha da yaklaştı. Oliver sırıttı. Arkadaş olacaklarını hissediyordu.

Oliver bir kuş yemlięi yapmak için artık odun parçalarını kullandı. Onu eski elma ağacına astı ve tohumlarla doldurdu. İlk gelen Pip adlı kıvılgardan oldu. Kısa süre sonra mavi baştankaralar ve ispinozlar da kanat çırparak indi. Yem gagalayıp cıvıldaşarak bahçeyi hareketlendirdiler. Oliver ters çevrilmiş bir kovanın üstünde sessizce oturup izledi. Küçük defteri kuşların eğri büğrü çizimleriyle doldu.

Bir akşam Oliver alıların altında burnunu sokup koklayan dikenli bir ziyareti grd. Bir kirpiydi, greyfurt byklğndeydi ve dikenlerine kk bir yaprak yapışmıştı. 'Senin bir eve ihtiyacın var,' dedi Oliver. Tuğlalar ve yapraklar toplayıp sakin bir kşeye sıcacık bir kirpi evi yaptı. İini kuru otlarla dşedi. 'İşte oldu, Hazel,' diye fısıldadı. Kirpi ieri girip gzden kayboldu.

Haftalar geçti ve bahçe değişti. Tohumlar uzun saplara ve rengârenk çiçeklere dönüştü. Kelebekler çiçekten çiçeğe dans etti. Arılar güneş ışığında tembel tembel vızıldadı. Oliver toprağa gömülmüş eski bir bulaşık leğeninden küçük bir gölet yaptı. Canlıların dışarı çıkabilmesi için kenarlarına taşlar koydu. Bahçe birçok hayvan için yuva oluyordu.

Bayan Penny bahçe çatalına yaslanarak ziyarete geldi. Gözleri gözlüklerinin arkasında pırıl pırıl parladı. 'Harikalar yaratmışsın,' dedi. 'Ama bir yaban hayatı bahçesinin biraz dağınıklığa ihtiyacı var.' Oliver'a böcekler için bir kütük yığını ve arılar için bir demet içi boş kamışın nasıl yapılacağını gösterdi. Oliver hepsini yazdı. Bayan Penny'den öğrenmeyi seviyordu. Doğa hakkında çok şey biliyordu.

Bir cumartesi Oliver'ın arkadaşları oynamaya geldi. Hareketli bahçeye hayran kaldılar. 'Şu kuşlara bakın!' diye bağırdı Sam. 'Bir de kirpi var!' dedi Aisha. Oliver'a patika boyunca kır çiçeği tohumları serpmeye yardım ettiler. Herkes yardım etmek istiyordu. Oliver gurur duydu. Küçük bahçesi birçok canlıya yardım ediyordu. Onlara çizimler ve notlarla dolu defterini gösterdi.

Sonra üzücü bir şey oldu. Soğuk bir rüzgâr esti ve çiçekler boyunlarını büktü. Kuşlar saklanmış gibiydi. Oliver endişelendi. 'Bahçem bozuldu mu?' diye sordu Bayan Penny'ye. Bayan Penny usulca gülümsedi. 'Doğa bazen dinlenir,' dedi. 'Yiyecek ve su koymaya devam et. Hayvanlar geri gelecek.' Oliver hava soğukken bile onun dediğini yaptı. Pes etmedi.

Birkaç gün sonra Oliver tanıdık bir cıvıltı duydu. Pip adlı kızılgerdan yemlięe tünemiş, tüylerini kabartıyordu. Sonra daha çok kuş geldi ve kelebekler yeniden görüldü. Oliver rahatlamayla güldü. Devam etmişti ve bahçe hâlâ canlılık doluydu. Bayan Penny başını çitin üzerinden uzattı. 'Sana söylemiştim,' dedi. 'Doęa sabırlıdır, sen de öylesin.'

Bayan Penny kendi yaban hayatı köşesini yapmaya başladı. Lavanta dikti ve küçük bir kuş evi astı. Diğer komşular da fark etti. Kısa süre sonra sokak boyunca bahçelerde çiçekler ve yemlikler belirdi. İnsanlar çitlerin üzerinden arılar ve kirpiller hakkında sohbet etti. Oliver'ın bahçesi büyük bir şey başlatmıştı. Bütün mahalle yaban hayatı için bir sığınak oluyordu.

Oliver ve Bayan Penny bir plan yaptı. Herkesi bir bahçe partisine davet edeceklerdi. O gün komşular paylaşmak için tohumlar ve bitkilerle geldi. Çocuklar gölet için taşlar boyadı. Yetişkinler eski odundan böcek otelleri yaptı. Bahçe kahkahalar ve sohbetlerle çınladı. Pip adlı kıvılcıktan meraklı ve cesur bir şekilde aralarında zıpladı. Herkes mutlu ve birbirine bağlı hissetti.

Yazın sonuna doğru Oliver'ın bahçesi canlılıkla dolup taşıyordu. Hazel adlı kirpi tombullaşmıştı ve Pip adlı kızılgerdan bir arkadaş getirmişti. Kelebekler yaprak gibi süzülüyor, arılar çiçeklerde vızıldıyordu. Oliver kovalarına oturup gülümsedi. Doğaya yardım etmenin eğlenceli olduğunu ve küçük bir bahçenin bile birçok canlıya yardım edebileceğini öğrenmişti. İçi sevinçle doldu.

Bayan Penny yanına oturdu ve termosundan ay yudumladı. 'Görüyor musun, Oliver?' dedi. 'Her küçük şey işe yarar.' Oliver başını salladı. Hareketli baheye ve mutlu komşulara baktı. Doğaya özen göstermenin herkesi bir araya getirdiğini biliyordu. Küçük davranışı harika bir şeye dönüşmüştü. Malasını aldı. Her zaman yapılacak daha çok şey vardı.

Oliver defterini yeni bir sayfaya açtı. Bahçenin bütün hayvanları ve insanlarıyla bir resmini çizdi. Altına şöyle yazdı: 'Yaban hayatı bahçem – birçok canlıya yuva.' Defteri kapatıp çantasına koydu. Yarın daha çok tohum dikecekti. Şimdilik bahçenin üzerinde güneşin batışını izledi, gururlu ve mutlu hissederek.